

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **M. V.**, zastoupena Mgr. Tomášem Rezníčkem, advokátem, se sídlem Moskevská 1440/24a, Havířov, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Odbor dopravněsprávních činností, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 10, týkající se žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného ve věci zablokování řidičského oprávnění a výzvy žalovaného k odevzdání řidičského průkazu ze dne 21. 2. 2014, č. j. MHMP 241641/2014, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2014, č. j. 11 A 64/2014 – 51,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2014, č. j. 11 A 64/2014 – 51, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Žalobkyni bylo dne 10. 2. 2014 doručeno oznámení ze dne 27. 1. 2014 o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 13. 2. 2014 doručila žalobkyně žalovanému podání označené jako „*Námítky proti provedení záznamu bodů*“, v němž mimo jiné uvedla výčet evidovaných přestupků a dodala, že uvedených přestupků si není vědoma, s výjimkou přestupku uvedeného pod bodem 1. Pod bodem 1 je přitom uveden poslední z přestupků, které vedly k dosažení 12 bodů. Ke dni 21. 1. 2014 pak měl být v systému evidován pouze přestupek pod bodem 1 a nikoliv ostatní přestupky, přestože k jejich spáchání dle evidence došlo před tímto datem. Žalobkyně rovněž měla za to, že za jednotlivé přestupky je v evidenci uveden chybný počet bodů.

[2] Dne 2. 3. 2014 byla žalobkyni doručena písemnost žalovaného ze dne 21. 2. 2014 nazvaná „*Vyrozumění – výzva + odevzdat řidičský průkaz*“ s tím, že dne 18. 2. 2014 pozbyla řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů. Námítky proti provedení záznamu bodů nesměřovaly proti

záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení, a tudíž jejich podáním nemohlo dojít k přerušení běhu lhůty k pozbytí řídičského oprávnění dle § 123f odst. 4 ve spojení s § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále jen „zákon o silničním provozu“). Dne 10. 3. 2014 žalobkyně svůj řídičský průkaz odevzdala, byť byla přesvědčena, že její řídičské oprávnění nezaniklo.

[3] Dne 24. 4. 2014 podala žalobkyně u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, jelikož má za to, že blokadí řídičského oprávnění, která je úkonem prováděným mimo správní řízení a nevydává se o ní žádné rozhodnutí, proti němuž by žalobkyně mohla brojit postupem podle správního řádu či podle zákona o silničním provozu, došlo k nezákonnému zásahu do jejího veřejného subjektivního práva být držitelkou a užívat řídičské oprávnění a do práva existenci tohoto oprávnění účinně hájit. Nezákonný zásah tedy spatřuje v tom, že jí bylo v registru řídičů ke dni 18. 2. 2014 zablokováno řídičské oprávnění a že byla výzvou ze dne 21. 2. 2014, vyzvána k odevzdání řídičského průkazu.

[4] Městský soud rozsudkem ze dne 28. 11. 2014, č. j. 11 A 64/2014 – 51 (dále jen „napadený rozsudek“), žalobu jako nedůvodnou zamítl. Soud uvedl, že z ustanovení § 123f zákona o silničním provozu je zřejmé, že námitky proti záznamu bodů lze podat proti každému takovému záznamu a správní úřad o nich musí rozhodnout (tj. provede opravu v registru nebo námitky zamítne a záznam potvrdí). Poslední záznam bodů, tj. záznam o dosažení celkového počtu dvanácti bodů, má v zásadě shodný režim jako záznamy předcházející. Odlišnost spočívá v tom, že námitky podané v zákonem stanovené lhůtě pěti dnů mají odkladný účinek na pozbytí řídičského oprávnění, a to do doby, kdy je o námitkách pravomocně rozhodnuto. Zatímco předcházející záznamy v registru řídičů nemají bezprostředně za následek pozbytí řídičského oprávnění, poslední záznam, kterým je deklarováno dosažení hranice dvanácti bodů, takový následek má, když po uplynutí zákonem stanovené lhůty dojde k pozbytí řídičského oprávnění.

[5] Oporou pro tento závěr je znění ustanovení § 123f zákona, ve kterém se uvádí, že jde o „námitky proti provedenému záznamu, který bylo dosaženo...“, tedy o námitky proti záznamu, který byl proveden jako poslední a představuje záznam, kterým v důsledku připočtení počtu bodů, vyplývajících z předcházejících záznamů, konstatuje dosažení dvanácti bodů. Opačný výklad by popřel smysl právní úpravy umožňující řídičům podat námitky proti jednotlivým záznamům bodů, protože vše by muselo být řešeno až v rámci námitek proti poslednímu provedenému záznamu o dosažení hranice dvanácti bodů. Z obsahu námitek, které žalobkyně uplatnila, je nepochybně patrné, že projevuje nesouhlas se záznamem bodů ve vztahu k přestupkům, kterých se měla dopustit v letech 2011 – 2013, a nikoliv ve vztahu k poslednímu přestupku, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Pouhé formální označení podání nemůže odkladný účinek způsobit, neboť by to znamenalo, že každý, kdo v zákonem stanovené lhůtě formálně námitky podá, dosáhne odkladného účinku bez ohledu na obsah takového podání. To jistě nebylo smyslem a cílem právní úpravy. S ohledem na výše uvedené nedošlo k přerušení lhůty pro pozbytí řídičského oprávnění. Výzva k odevzdání řídičského průkazu a blokadě řídičského oprávnění žalobkyně tak nejsou úkony správního úřadu, které lze považovat za nezákonné.

II.

Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Žalobkyně / stěžovatelka / napadla rozsudek městského soudu včas podanou kasační stížností, z níž je patrné, že brojí zejména proti nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Městský soud upřednostnil formalistický jazykový

pokračování

výklad bez přihlídnutí k širšímu kontextu a smyslu a účelu právní úpravy. Odkladný účinek na pozbytí řídičského oprávnění má dle stěžovatelky podání námitek proti kterémukoliv z provedených záznamů.

[7] O provedení jednotlivých záznamů bodů se dotčená osoba nevyrozumívá a oznámení o dosažení 12 bodů je první písemností, kterou v této souvislosti od správních orgánů obdrží. Nelze spravedlivě požadovat, aby každý průběžně sám sledoval stav svého bodového konta, i kdyby žádný přestupek nespáchal a body do něj byly průběžně chybně zaznamenávány. Pro podání námitek proti záznamům zákon nestanoví žádnou lhůtu, námitky bývají běžně podávány až při dosažení hranice 12 bodů a právní úprava tomu nebrání (s výjimkou překážek litispendence a *rei indicatae*). Výklad, který zvolil městský soud, by nutil dotčené subjekty podávat formálně námitky i proti poslednímu záznamu, ačkoliv skutečné důvody námitek by směřovaly proti úplně jiným záznamům.

[8] Dosažení celkového počtu bodů je sankcí za opakované páčání přestupků *sui generis* za speciální recidivu. Není tedy pouze důsledkem posledního rozhodnutí o přestupku, ale důsledkem všech předchozích pravomocných rozhodnutí, která se na dosažení 12 bodů podílejí. Smysl odkladného účinku námitek zůstane zachován jen tehdy, bude-li jejich podání způsobilé alespoň dočasně zabránit ztrátě řídičského oprávnění, pokud je dotčená osoba podá bezodkladně poté, kdy se poprvé formalizovaně dozví o dosažení 12 bodů. Ani při aplikaci § 123f odst. 4 nelze jednotlivá rozhodnutí o přestupcích, na základě nichž došlo k dosažení 12 bodů, od sebe vzájemně oddělit. Pokud by kterýkoliv, třeba i dříve provedený, záznam vypadl, celkového počtu 12 bodů se nedosáhne. Musí tedy platit, že „*provedeným záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů*“, je ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu každý ze záznamů, jehož důsledky se přímo promítají do celkového počtu dosažených bodů.

[9] Stěžovatelka závěrem uvádí, že námitkami nadto napadla všechny záznamy bodů, tedy i ten poslední. Ke stejnému závěru dospělo i Ministerstvo dopravy, které o námitkách proti záznamu bodů rozhodlo jako odvolací orgán rozhodnutím ze dne 10. 10. 2014, č. j. 646/2014-160-SPR/3. Na základě uvedeného rozhodnutí byl stěžovatelce posléze vrácen její řídičský průkaz do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách. Uvedené rozhodnutí Ministerstva dopravy zaslala stěžovatelka městskému soudu, ten se jím v napadeném rozsudku vůbec nezabýval a zatížil tak své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

[10] V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka předložila připomínky veřejné ochránkyně práv k ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, která se domnívá, že podle současné úpravy je nutné pro přerušování lhůty stanovené v § 123c odst. 3 napadnout námitkami poslední záznam, kterým bylo dosaženo 12 bodů, a navrhuje změnu zákonné úpravy. Zároveň předložila text návrhu novely zákona, který byl dne 26. 2. 2015 projednán legislativní radou vlády, když se navrhuje současné znění § 123f odst. 4 „*Podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje...*“ nahradit slovy „*Podá-li po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič námitky proti provedenému záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje...*“. Dle stěžovatelky není nutné čekat na novelizaci a i současnou právní úpravu lze vyložit v souladu s jejím logickým a spravedlivým smyslem a účelem.

[11] Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že citované rozhodnutí Ministerstva dopravy od svého nadřízeného dosud neobdržel, předložila mu jej pouze stěžovatelka. Dále vyjadřuje přesvědčení, že svým rozhodnutím ze dne 19. 5. 2014 nijak nepochybil a postupoval v souladu se zákonem. Ministerstvo dopravy jako odvolací orgán historicky všechna identická rozhodnutí žalovaného o námitkách proti dosažení 12 bodů bez připomínek vždy potvrdilo.

III. Posouzení kasační stížnosti

[12] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

[13] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[14] Podstatou sporu je interpretace § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu a otázka, zda k přerušení lhůty k pozbytí řídičského oprávnění dle § 123c odst. 3 dochází toliko při podání námítky proti poslednímu záznamu, kterým došlo k dosažení 12 bodů nebo i při podání námítky proti kterémukoliv ze záznamů, kterými bylo 12 bodů dosaženo.

[15] Zákon o silničním provozu v § 123c odst. 3 stanoví, že *příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řídičského průkazu a mezinárodního řídičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řídičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.*

[16] Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námítky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Dle odst. 4 tohoto ustanovení dále platí, že podá-li řidič námítky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námítek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.*

[17] Prvotní přiblížení k právní normě představuje jazykový výklad. Nejvyšší správní soud má za to, že tato výkladová metoda nevede v posuzovaném případě k jednoznačnému závěru. Zákon hovoří o tom, že běh lhůt se přerušuje tehdy, *podá-li řidič námítky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů.* Jde tedy o takový záznam, který byl proveden (*a contrario* nikoliv o záznam, který proveden teprve bude nebo na který se hledí jako by proveden nebyl) a zároveň platí, že tímto záznamem bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů. Nicméně stále lze smysluplně uvažovat minimálně o dvou výkladových alternativách. Záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů lze rozumět poslední v řadě záznamů, kterým je dosažení stanoveného počtu bodů završeno. Zároveň však není možné ignorovat fakt, že posledním záznamem samotným nelze nikdy celkového počtu 12 bodů dosáhnout (zákon nespojuje s žádným přestupkem záznam 12 nebo více bodů). Takto izolovaný výklad by vedl k neaplikovatelnosti právní normy, jelikož přerušení lhůty by nemohlo nastat nikdy. Pro dosažení celkového počtu 12 bodů je vždy třeba součtu bodů z několika záznamů. Tato úvaha tedy naopak vede k závěru, že záznamem, kterým bylo dosaženo 12 bodů, je nutné rozumět všechny dotčené záznamy, jejichž součet vede k dosažení celkového počtu 12 bodů.

[18] Uvedená dvojí možnost výkladu nachází svůj odraz i v odborné literatuře. Stěžovatelka upozorňuje na vybranou odbornou publikaci (BUŠTA, P., KNĚŽÍNEK, J., SEIDL, A.: Zákon

pokračování

o silničním provozu s komentářem. Praha: Venice Music Production, 2013), kde se uvádí: „*Sporné může být, zda právní účinek v podobě přerušení běhu lhůty pro pozbytí řídičského oprávnění a odevzdání řídičského průkazu vyvolá pouze podání námitek proti poslednímu záznamu bodů, jímž řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, nebo proti kterémukoliv ze záznamů, který má spolu s dalšími záznamy na dosažení 12 bodů vliv. Jednoznačně se přikláníme k druhé z uvedených variant, tedy že běh lhůty bude přerušen, ať už budou námitky směřovat proti kterémukoliv ze záznamů, který dosažení celkového počtu 12 bodů ovlivňuje. Důvodem pro tento závěr je zejména skutečnost, že teprve oznámením o dosažení celkového počtu 12 bodů je dotčená osoba ze strany státní moci poprvé formálně informována o tom, že jí byly zaznamenány body, jakož i skutečnost, že právní důsledky dosažení celkového počtu 12 bodů jsou natolik zásadní, že je třeba volit výklad ve prospěch práv dotčené osoby. Navíc se tímto výkladem předejde možné obtížně napravitelné újmě na právech dotčené osoby, brozíci pro případy, že jejím námitkám bude jako důvodným vyhověno.*“ Žalovaný naproti tomu v rozhodnutí o námitkách (které není předmětem tohoto řízení, je nicméně součástí spisu) cituje z odborné publikace (LEITNER, M., VRÁNA, J. Zákon o provozu na pozemních komunikacích a předpisy prováděcí a související, s komentářem. 4. vyd. Praha: Linde, 2012), jejíž autoři zastávají přesně opačný názor: „*Dosažne-li součet bodů 12 a řidič si proti tomuto záznamu podá námitky, neběží pro něj lhůty stanovené pro odevzdání řídičského průkazu a pozbytí řídičského oprávnění uvedené v § 123c odst. 3. Pokud řidič podá námitky za splnění tří podmínek, nepozbude řídičské oprávnění tak, jak předpokládá § 123c odst. 3. První podmínka je, že řidič podá námitky do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů. Druhá podmínka je, že je tato námitka doručena příslušnému úřadu ve lhůtě pěti pracovních dnů. V daném případě nestačí, aby bylo podání učiněno na poště, zákon výslovně stanoví, že musí být doručeno úřadu. Konečně třetí podmínka je, že námitka směřuje proti poslednímu záznamu bodů, a to buď výslovně, nebo směřuje proti všem záznamům, což znamená i proti poslednímu.*“

[19] Při interpretaci uvedeného ustanovení není možné odhlédnout od smyslu a účelu právní úpravy. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, který spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Body nejsou zaznamenávány ve správním řízení, a tudíž se proti jejich chybnému zaznamenání nelze bránit opravnými prostředky podle správního řádu. V zájmu zachování právní jistoty řidičů byl do zákona zaveden institut námitek, kterým je možné chybný záznam napadnout (viz důvodová zpráva k zákonu č. 411/2005 Sb.). Bodové konto řidiče se s každým bodově ohodnoceným přestupkem rozrůstá o odpovídající počet bodů. Řidič může sám průběžně aktivně sledovat svůj bodový účet a v případě nesrovnalostí uplatňovat námitky proti jednotlivým záznamům bodů. Podstatné je, že pokud je celkový stav bodů nižší než 12, nedochází k bezprostřednímu zásahu do veřejných práv dotčené osoby a není tudíž třeba námitkám přiznávat účinek v podobě přerušení běhu výše uvedených lhůt. K zásahu do práv dochází až dosažením 12 bodů, jehož důsledkem je pro řidiče *ex lege* ztráta řídičského oprávnění. Jedná se o zásah poměrně citelný, jelikož právo řídit motorové vozidlo je velmi užitečné pro běžný život a výkon povolání (jak uvádí i Evropský soud pro lidská práva v rozsudku ze dne 23. 9. 1998, *Malige proti Francii*, stížnost č. 27812/95, dále srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 -55). V zájmu zachování tohoto práva řidiči, který o řídičské oprávnění ze zákona přichází a současně napadá záznam bodů, stanoví § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu přerušení lhůty pro pozbytí řídičského oprávnění. Pokud by totiž bylo následně v řízení o námitkách zjištěno pochybení v provedení záznamu bodů, nemohla by samotná *ex post* provedená oprava již zhojit újmu držitele, který by v případě nepřerušení běhu lhůty nemohl po dobu řízení o námitkách právo řídit motorové vozidlo vykonávat, ačkoliv k omezení tohoto práva by *de facto* neexistoval zákonný důvod.

[20] Účelem právní úpravy ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu je tedy umožnit do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách zachování řídičského oprávnění řidiči, který dosáhl 12 bodů, avšak má pochybnosti o tom, zda jeden nebo více záznamů bodů bylo

provedeno v souladu s podkladem pro záznam, příp. zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení přestupku, který byl jeho podkladem (jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, *správní orgán je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání*). S ohledem na výše uvedené není možné přijmout závěr, že účinky přerušeni lhůty pro pozbytí řídicího oprávnění má pouze včasné podání námitek proti poslednímu ze záznamů, jimiž bylo dosaženo 12 bodů. Neobstojí ani poukaz městského soudu na to, že záznamy předcházející poslednímu záznamu nemají bezprostředně za následek pozbytí řídicího oprávnění. Takový následek mají pouze společně všechny záznamy, které tvoří součet 12 bodů. O tom, že řidič dosáhl 12 bodů, se přitom bez pochybností dozví až z oznámení podle § 123c odst. 3 silničního zákona. V tomto případě je třeba při včasné podání námitek proti záznamu, který má dotčená osoba skutečně v úmyslu napadnout, zachovat účinky § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Nemá žádný smysl nutit ji napadat také záznam, který sama považuje za správný, a to pouze pro to, že jde o poslední ze záznamů, kterými bylo dosaženo 12 bodů. Lze tedy uzavřít, že „provedeným záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů“, je ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu každý ze záznamů, kterými bylo v součtu dosaženo 12 bodů. Včasné podání námitek proti kterémukoliv z těchto záznamů má za následek přerušeni běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Městský soud uvedenou právní otázku neposoudil správně a napadený rozsudek je z tohoto důvodu nezákonný.

[21] Stěžovatelka dále uvádí, že námitky uplatnila proti všem záznamům, a nikoliv proti všem záznamům s výjimkou posledního záznamu, jak se domnívá žalovaný i městský soud. I když to s ohledem na výše uvedené nemá pro věc zásadní význam, i v tomto ohledu lze dát stěžovatelce za pravdu. Každé podání je třeba hodnotit podle jeho skutečného obsahu, ze samotného nadpisu nelze usuzovat, že by námitky směřovaly proti všem záznamům, pokud z obsahu námitek vyplývá něco jiného. S městským soudem lze souhlasit, že stěžovatelka namítá, že si nebyla vědoma přestupků pod body 2. – 6. a že tyto přestupky ještě ke dni 22. 1. 2014 nebyly v evidenci vedeny. Tyto námitky se tudíž nevztahují k poslednímu z přestupků, jimiž bylo dosaženo 12 bodů. Stěžovatelka však dále též namítala, že za jednotlivé přestupky je v evidenci uveden chybný počet bodů. Toto tvrzení se již neomezovalo pouze na přestupky, jichž si nebyla vědoma, ale na všechny přestupky vedené v evidenci.

[22] Co se týče rozhodnutí Ministerstva dopravy, které o námitkách proti záznamu bodů rozhodlo jako odvolací orgán rozhodnutím ze dne 10. 10. 2014, č. j. 646/2014-160-SPR/3, jež stěžovatelka zaslala městskému soudu dle vlastního vyjádření jako jeden z podpůrných podkladů, je třeba upozornit, že meritorní rozhodnutí o námitkách nebylo předmětem řízení před městským soudem. Argumentace v uvedeném rozhodnutí je nadto v podstatě identická s argumenty stěžovatelky, které městský soud v napadeném rozsudku vypořádal. Napadený rozsudek tedy nelze hodnotit jako nepřezkoumatelný z namítaných důvodů.

IV.

Závěr a náklady řízení

[23] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Na městském soudu bude, aby se v dalším řízení, veden shora uvedeným právním hodnocením, zabýval tím, zda úkony žalovaného představovaly nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

pokračování

[24] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu